

Van de redactie

Deze aflevering van TvOF bevat weer een aantal actuele artikelen, waarin nauwe verbanden worden gelegd tussen de theorie van de openbare financiën en de praktijk daarvan.

Begonnen wordt met een artikel van Verbon over herverdeling binnen en tussen generaties in het Nederlandse pensioenstelsel. Verbon toont aan dat het pensioenakkoord, waarover binnenkort een beslissing moet vallen, de wenselijke herverdeling tussen generaties beperkt, maar tevens een perverse herverdeling binnen generaties kan versterken.

Als je het hebt over pensioenen, heb je het ook over de AOW. Naar aanleiding van zijn proefschrift behandelt Van Sonsbeek hoe je met microsimulatiemodellen hervormingen in de sociale zekerheid kunt ondersteunen. Op basis van analyses op het gebied van arbeidsongeschiktheid en AOW, wordt aangegeven hoe met deze modellen de instroom in de Wajong kan worden beperkt en dat leeftijdverhoging van de AOW effectief is.

In de afgelopen periode is veel geschreven en gediscussieerd over nut en zinvolheid van marktwerking. Naar aanleiding van discussies in een werkgroep van de WRR die thans een rapport voorbereidt dat eind dit jaar zal verschijnen, schrijft Den Butter, over het onderscheid tussen de "wat-vraag" en de "hoe-vraag" van het publiek belang. Waar geldt het primaat van de politiek en wanneer moeten economische argumenten de doorslag geven?

In januari is het wetsvoorstel normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector ingediend bij de Tweede Kamer. Daarin worden onder meer voor de onderwijssectoren sectorale beloningsmaxima voorgesteld. Van Hulst, Van der Boom, Haelermans en Van de Vlasakker geven in hun artikel aan dat de in het onderwijs bestaande beloningscodes niet toereikend hoeven te zijn om tot deze maxima te komen. Het kabinet-Rutte wil de spaarloonregeling en de levensloopregeling opheffen en naar verwachting vervangen door een nieuwe regeling, de vitaliteitsregeling. Delsen en Smits behandelen in hun artikel de drie regelingen en geven aanbevelingen hoe van de vitaliteitsregeling een succes te maken.

Van der Bij schrijft in zijn artikel over de voor- en nadelen van begrotingsfondsen. Deze worden door het rijk, met uitzondering van de verdeelfondsen (gemeente- en provinciefonds) en de fondsen die uitgaven en inkomsten in de tijd egaliseren (Infrastructuurfonds en het op te richten Deltafonds) geleidelijk aan opgeheven. Maar er zijn ook fondsen van lokale overheden en van de Europese Unie.

Hoewel het kabinet fondsen wil afschaffen, staat in het regeerakkoord wel het voornemen een BTW-compensatiefonds in te voeren voor de care en de cure-sector. Op grond van een analyse van een dergelijk fonds voor gemeenten zet Wassenaar vraagtekens bij het nut van een dergelijk fonds.

Tot nu toe is toezicht op financiële instellingen en markten een terrein van financieel specialisten, maar naarmate de schuldencrisis urgenter wordt, met mogelijke gevolgen

voor de uitvoering van de rijksbegroting, wordt het ook een onderwerp waarmee deskundigen op het terrein van openbare financiën zich bezig zullen moeten houden. In het laatste artikel behandelt Hazeu de noodzaak van meer en beter toezicht.

Leen Hoffman